

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

מאן דאמר	מירא	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סוכה-לולב הגזול												
מירא												
נפרצו עליו כו'												לב. <
נפרצו - דעביד כי הופיא, נפרדו - דאיפרוד אפרודי.	רב פפא:											לב. ◇
נחלקה התיומת מהו?	בעי רב פפא:											לב. ◇
ניטלה התיומת - פסול.	תא שמע, דאמר ר' מתון אמר רבי יהושע בן לוי:											לב. ◇
מאי לאו - הוא הדין נחלקה?												לב. ◇
לא, ניטלה שאני, דהא חסר ליה.												לב. ◇
נחלקה התיומת - נעשה כמי שניטלה התיומת, ופסול.	איכא דאמרי, אמר ר' מתון אמר רבי יהושע בן											לב. ◇
רבי יהודה אומר.												לב. <
כפות תמרים - כפות, אם היה פרוד - יכפתנו.	תניא, רבי יהודה אומר משום רבי טרפון:											לב. ◇
ממאי דהאי כפות תמרים דלולבא הוא? אימא חרותא	רבינא לרב אשי:											לב. ◇
בעינא כפות, וליכא.	[רב אשי]											לב. ◇
ואימא אפתא	[רבינא]											לב. ◇
כפות מכלל דאיכא פרוד, והאי כפות ועומד לעולם.	[רב אשי]											לב. ◇
ואימא כופרא	אמר ליה:											לב. ◇
דרכיה דרכי נעם וכל נתיבתיא שלום כתיב.	אביי:											לב. ◇
ואימא תרתי כפי דתמרן	רבא תוספאה לרבינא:											לב. ◇
כפת כתיב.	[רבינא]											לב. ◇
ואימא חדא	[רבא תוספאה]											לב. ◇
לההוא כף קרי ליה.	[רבינא]											לב. ◇
ציני הר הברזל כשרה.												לב. <
לא שנו אלא שראשו של זה מגיע לצד עיקרו של זה, אבל אין ראשו של זה מגיע לצד עיקרו של זה - פסול.	אביי:											לב. ◇
ציני הר הברזל פסולה.	תניא נמי הכי:											לב. ◇
כשרה	והא אנן תנן:											לב. ◇
אלא שמע מינה כאביי, שמע מינה.												לב. ◇
ואיכא דרמי ליה מירמא.												לב. ◇
ציני הר הברזל כשר	תנן:											לב. ◇
פסולה	והתניא:											לב. ◇
לא קשיא: כאן - שראשו של זה מגיע לצד עיקרו של זה, כאן - שאין ראשו של זה מגיע לצד עיקרו של זה.	אביי:											לב. ◇
שתי תמרות יש בגיא בן הנם ועולה עשן מביניהם, והוה ששינו ציני הר הברזל כשרות, ווה היא פתחה של גיהנם.	רבי מריון אמר רבי יהושע בן לוי, ואמרי לה תני רבה בר מרי משום רבן יוחנן בן זכאי:											לב. ◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator

סוכה-לולב הגזול	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לולב שיש בו שלשה טפחים.												
שיעור הדס וערבה - שלשה, ולולב ארבעה, כדי שיהא לולב יוצא מן ההדס טפח.	רב יהודה אמר שמואל:									◇	■	
שדרו של לולב צריך שיצא מן ההדס טפח.	רבי פרנך אמר רבי יוחנן:									◇	■	
לולב שיש בו שלשה טפחים כדי לנענע בו - כשר.	תנן:									◇	⚡	
אימא: וכדי לנענע בו כשר. מר כדאית ליה, ומר כדאית ליה.										◇	!	
שיעור הדס וערבה - שלשה, ולולב - ארבעה.	תא שמע:									◇	⚡	
מאי לאו - בהדי עליון											⚡	
לא, לבד מעליון.										◇	!	
שיעור הדס וערבה - שלשה, ולולב - ארבעה.	גופא:											◇
באמה בת חמשה טפחים.	רבי טרפון:											◇
שרא ליה מריה לרב טרפון השתא עבות שלשה לא משכחינן, בת חמשה מבעיא?	רבא:											⚡
אמה בת ששה טפחים עשה אותה בת חמשה, צא מהן שלשה להדס, והשאר ללולב, כמה הוו להו - תלתא ותלתא חומשי.	כי אתא רב דימי אמר:											◇
קשיא דשמואל אדשמואל, הכא אמר רב יהודה אמר שמואל: שיעור הדס וערבה שלשה, והתם אמר רב הונא אמר שמואל: הלכה כרבי טרפון												⚡
לא דק.												◇
אימר דאמרין לא דק לחומרא, לקולא מי אמרינן לא דק?												⚡
אמה בת חמשה טפחים עשה אותה ששה, צא מהן שלשה להדס והשאר ללולב. כמה הוי להו - תרי ופלגא.	כי אתא רבין אמר:											◇
סוף סוף קשיא דשמואל אדשמואל												⚡
לא דק, והיינו לחומרא לא דק												◇
הלכה כרבי טרפון.	דאמר רב הונא אמר שמואל:											◇
הדס הגזול והיבש - פסול.												■
של אשרה ושל עיר הנדחת - פסול.												■
נקטם ראשו, נפרצו עליו, או שהיו ענביו מרובות מעליו - פסול.												■
ואם מיעטן - כשר.												◇
ואין ממעטין ביום טוב.												◇
(ויקרא כג) ענף עץ עבת - שענפיו חופין את עצו. ואי זה הוא - הוי אומר זה הדס.	תנו רבנן:											◇
ואימא זיתא												⚡
בעינן עבת וליכא.												!
ואימא דולבא												⚡
בעינן ענפיו חופין את עצו וליכא.												!
ואימא הירדוף												⚡

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סוכה-לולב הגזול	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	לב:
מירא	מאן דאמר												לב:
(משלי ג) דרכיה דרכי נעם וליכא.												!	לב:
(זכריה ח) האמת והשלום אהבו.	רבא אמר מהכא:											!	לב:
קלוע כמין קליעה ודומה לשלשלת - זהו הדס.	תנו רבנן:											■	לב:
ענף עץ עבת - עץ שטעם עצו ופריו שוח, הוי אומר זה הדס.	רבי אליעזר בן יעקב:											■	לב:
עץ עבות - כשר, ושאינו עבות - פסול.	תנא:											■	לב:
היכי דמי עבות?												^	לב:
והוא דקיימי תלתא תלתא טרפי בקינא.	רב יהודה:											!	לב:
אפילו תרי וחד.	רב כהנא:											!	לב:
רב אחא בריה דרבא מהדר אתרי וחד, הואיל ונפיק מפומיה דרב כהנא.	[רב אחא בריה דרבא]											o	לב:
אבא, להווא הדס שוטה קרי ליה.	מר בר אמימר לרב אשי:											■	לב:
נשרו רוב עליו ונשתירו בו מיעוט - כשר, ובלבד שתהא עבותו קיימת.	תנו רבנן:											■	לב:
הא גופא קשיא אמרת נשרו רוב עליו כשר, והדר תני ובלבד שתהא עבותו קיימת, כיון דנתרי להו תרי - עבות היכי משכחת לה?												?	לב:
משכחת לה באסא מצראה, דקיימי שבעה שבעה בחד קינא, דכי נתרי ארבעה פשו להו תלתא.	אביי:											!	לב:
שמע מינה, האי אסא מצראה - כשר להושענא.	אביי:											■	לב:
פשיטא												?	לב:
מהו דתימא: הואיל ואית ליה שם לווי - לא מתכשר, קא משמע לן.												!	לב:
ואימא הכי נמן												?	לב:
עץ עבות אמר רחמנא, מכל מקום.												!	לב:
נשרו רוב עליו ונשארו בו שלשה בדי עלין לחין - כשר.	תנו רבנן:											■	לב:
ובראש כל אחד ואחד.	ואמר רב חסדא:											■	לב:
נקטם ראשו.												■	לב:
נקטם ראשו ועלתה בו תמרה - כשר.	תני עולא בר חיננא:											■	לב:
נקטם ראשו מערב יום טוב ועלתה בו תמרה ביום טוב, מהו? יש דחוי אצל מצות או לא?	בעי רבי ירמיה:											^	לב:
ותפשוט ליה מהא דתנן:												?	לב:
כסהו ונתגלה - פטור מלכסות, כסהו הרוח - חייב לכסות.	[תנן]											?	לב:
לא שנו אלא שחזר ונתגלה, אבל לא חזר ונתגלה - פטור מלכסות.	ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											■	לב:
כי חזר ונתגלה אמאי חייב לכסות? הואיל ואידחי אידחי?	והוינן בה:											?	לב:
זאת אומרת אין דחוי אצל מצות.	ואמר רב פפא:											■	לב:
דרב פפא גופא מבעיא ליה:												!	לב:
מיפשיט פשיט ליה דאין דחוי אצל מצות, לא שנו לקולא ולא שנו לחומרא, או דלמא: ספוקי מספקא ליה, לחומרא - אמרינן, לקולא - לא אמרינן.												^	לב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator

סוכה-לולב הגזול	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תיקו.												◇
לימא כתנאי:								⋈				◇
עבר ולקטן - פסול, דברי רבי אלעזר ברבי צדוק	[רבי אלעזר ברבי צדוק]							⋈	■			◇
מכשירין.	חכמים:							⋈	■			◇
דכולי עלמא לולב אין צריך אגד, ואם תמצי לומר צריך אגד - לא ילפינן לולב מסוכה, דכתיב בה תעשה ולא מן העשוי.	סברוה:							⋈				
מאי לאו בהא קמיפלגי:								⋈				
אמרינן יש דחוי אצל מצות	דמאן דפסיל - סבר:							⋈	■			◇
לא אמרינן יש דחוי אצל מצות	ומאן דמכשיר סבר:							⋈	■			◇
לא, דכולי עלמא לא אמרינן יש דחוי אצל מצות, והכא במילף לולב מסוכה קא מיפלגי:								!				◇
ילפינן לולב מסוכה.	מר סבר: [רבי אלעזר ברבי צדוק]							⋈	■	!		◇
לא ילפינן לולב מסוכה.	ומר סבר: [חכמים]							⋈	■	!		◇
ואיבעית אימא: אי סבירא לן לולב צריך אגד - דכולי עלמא ילפינן לולב מסוכה, והכא בלולב צריך אגד קא מיפלגי, ובפלוגתא דהני תנאי								!				◇
לולב, בין אגוד בין שאינו אגוד כשר,	דתניא: [ת"ק]							⋈	■	!		◇
אגוד כשר, שאינו אגוד - פסול.	רבי יהודה:							⋈	■	!		◇
מאי טעמא דרבי יהודה?								^				
יליף לקיחה לקיחה מאגודת אוזב. כתיב הכא (ויקרא כג) ולקחתם לכם ביום הראשון וכתוב התם (שמות יב) ולקחתם אגדת אוזב, מה להלן אגודה - אף כאן אגודה.	[רבי יהודה]							!				◇
ורבנן								⋈				
לית להו לקיחה לקיחה.	[רבנן]							!				◇
מאן תנא להא, דתנו רבנן:								^				
לולב מצוה לאוגדו, ואם לא אגדו - כשר.	[תנו רבנן]							⋈	^			◇
מני?								^				◇
אי רבי יהודה								!				
כי לא אגדו אמאי כשר?								⋈				
אי רבנן								!				
מאי מצוה קא עביד?								⋈				
לעולם רבנן, ומצוה משום (שמות טו) זה אלי ואנוהו.								!				◇
או שהיו ענביו מרובין.												■
לא שנו אלא במקום אחד, אבל בשנים או שלשה מקומות - כשר.	רב חסדא. דבר זה רבינו הגדול אמרו, והמקום יהיה בעזרו: [רב]											■
שנים ושלשה מקומות הוי מנומר, ופסול	רבי:							⋈				◇
או שהיו ענביו מרובין מעליו - פסול.	אלא, אי אתמר הכי אתמר:											■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

Talmud Navigator

מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סוכה-לולב הגזול												
מימרא												
לא שנו אלא ענביו שחורות אבל ענביו ירוקות - מיני הדס הוא, וכשר.	רב חסדא. דבר זה רבינו הגדול אמרו, והמקום יהיה בעורו: [רב]											לג:
אדומות כשחורות דמיון.	רב פפא:											לג:
האי דם שחור - אדום הוא, אלא שלקה.	דאמר רבי חנינא:											לג:
אם מיעטן כשר.												לג: <
דמעטינהו אימת?												לג:
אילימא מקמיה דלאגדיה												לג:
פשיטא												לג:
אלא לבתר דלאגדיה												לג:
דחוי מעיקרא הוא תפשוט מינה דחוי מעיקרא לא הוי דחוי												לג:
לעולם בתר דאגדיה, וקסבר: אגד הזמנה בעלמא הוא, והזמנה בעלמא לאו כלום הוא.												לג:
ואין ממעטין ביום טוב.												לג: <
הא עבר ולקטן מאי - כשר												לג:
דאשחור אימת?												לג:
אילימא דאשחור מאתמול												לג:
דחוי מעיקרא הוא, תפשוט מינה דחוי - מעיקרא דלא הוי דחוי												לג:
אלא לאו - דאשחור ביום טוב												לג:
נראה ונדחה הוא, שמעת מינה נראה ונדחה חוזר ונראה												לג:
לא, לעולם דאשחור מעיקרא, דחוי מעיקרא דלא הוי דחוי - תפשוט מינה, אבל נראה ונדחה חוזר ונראה - לא תפשוט.												לג:
אין ממעטין ביום טוב	תנו רבנן: [ת"ק]											לג:
ממעטין.	משום רבי אליעזר ברבי שמעון אמרו:											לג:
והא קא מתקן מנא ביום טוב												לג:
כגון שלקטן לאכילה, ורבי אליעזר ברבי שמעון סבר לה כאבוה	רב אשי:											לג:
דבר שאין מתכוין מותר	דאמר: [רבי שמעון]											לג:
מודה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות	והא אביי ורבא דאמרי תרויהו:											לג:
הכא במאי עסקינן דאית ליה הושענא אחריתי.												לג:
הותר אגדו ביום טוב - אגדו כאגודה של ירק.	תנו רבנן:											לג:
ואמאי? ליענביה מיענב												לג:
הא מני רבי יהודה היא												לג:
עניבה קשירה מעלייתא היא.	דאמר: [רבי יהודה]											לג:
אי רבי יהודה, אגד מעלייתא בעי												לג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סוכה-לולב הגזול	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האי תנא סבר לה כוותיה בחדא, ופליג עליה בחדא.												!
ערבה גזולה ויבשה - פסולה												■
של אשרה ושל עיר הנדחת - פסולה.												■
נקטם ראשה, נפרצו עליה, והצפפה - פסולה.												■
כמושה, ושנשרו מקצת עליה, ושל בעל - כשרה.												■
(ויקרא כג) ערבי נחל - הגדילין על הנחל.	תנו רבנן:											◇
ערבי נחל - שעלה שלה משוך כנחל.	דבר אחר:											◇
ערבי נחל. אין לי אלא ערבי נחל, של בעל ושל הרים מניין - תלמוד לומר ערבי נחל, מכל מקום.	תניא אידך: [רבנן]											◇
ערבי - שתיים, אחת ללולב ואחת למקדש.	אבא שאול:											◇
ורבנן, למקדש מנא להו?												?
הלכתא גמירי להו.	[רבנן]											!
עשר נטיעות, ערבה, וניסוך המים - הלכה למשה מסיני.	דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן:											!
ערבי נחל - הגדילות על הנחל, פרט לצפפה הגדילה בין ההרים.	תנו רבנן:											◇
מאי קראה (יחזקאל יז) קח על מים רבים צפפה שמו.	רבי זירא:											■
ודילמא פרושי קא מפרש, קח על מים רבים ומאי ניהו צפפה	אמר ליה אביי:											?
אם כן מאי שמו?	[רבי זירא]											!
אמר הקדוש ברוך הוא: אני אמרתי שיהו ישראל לפני כקח על מים רבים, ומאי ניהו - ערבה. והן שמו עצמן כצפפה שבהרים.	רבי אבהו:											■
קח על מים רבים צפפה שמו	איכא דמתני לה להאי קרא אמתניתא:											■
ודילמא פרושי קא מפרש, קח על מים רבים מאי ניהו - צפפה.	מתקיף לה רבי זירא:											?
אם כן מאי שמו												!
אמר הקדוש ברוך הוא: אני אמרתי שיהו ישראל לפני כקח על מים רבים, ומאי ניהו ערבה, והן שמו עצמן כצפפה שבהרים.	רבי אבהו:											■
אי זהו ערבה ואיזהו צפפה? ערבה קנה שלה אדום, ועלה שלה משוך, ופיה חלק. צפפה, קנה שלה לבן, ועלה שלה עגול, ופיה דומה למגל.	תנו רבנן:											■
דומה למגל - כשר, דומה למסר - פסול	והא תניא:											?
כי תניא ההיא - בחילפא גילא.	אביי:											!
שמע מינה האי חילפא גילא כשר להושענא.	אביי:											■
פשיטא												?
מהו דתימא: הואיל ואית ליה שם לווי - לא נתכשר, קא משמע לן.												!
ואימא הכי נמי?												?
ערבי נחל אמר רחמנא, מכל מקום.												!
הני תלת מילי אשתני שמיהו מכי חרב בית המקדש:	רב חסדא:											■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story ■ מקרא-key:	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

סוכה-לולב הגזול	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	לד:
חלפתא ערבתא, ערבתא חלפתא, מאי נפקא מינה - ללולב.													לד:
שיפורא חצוצרתא חצוצרתא שיפורא, מאי נפקא מינה - לשופר של ראש השנה.													לד:
פתורתא פתורא, פתורא פתורתא, למאי נפקא מינה - למקח וממכר.													לד:
בי כסי הובלילא, הובלילא בי כסי, למאי נפקא מינה - למחט הנמצא בעובי בית הכסות.	אביי אף אני אומר:												לד:
בבל בורסיף, בורסיף בבל, למאי נפקא מינה - לגיטי נשים.	רבא בר יוסף אף אני אומר:												לד:
שלשה הדסים ושתי ערבות לולב אחד ואתרוג אחד, אפילו שנים קטומים ואחד אינו קטום.	רבי ישמעאל:												לד:
אפילו שלשתן קטומים.	רבי טרפון:												לד:
כשם שלולב אחד ואתרוג אחד, כך הדס אחד וערבה אחת.	רבי עקיבא:												לד:
(ויקרא כג) פרי עץ הדר - אחד, כפת תמרים - אחד, ענף עץ עבת - שלשה, ערבי נחל - שתיים, ואפילו שנים קטומים ואחד שאינו קטום.	תניא, רבי ישמעאל:												לד:
שלשה, ואפילו שלשתן קטומים.	רבי טרפון:												לד:
כשם שלולב אחד ואתרוג אחד כך הדס אחד וערבה אחת.	רבי עקיבא:												לד:
יכול יהא אתרוג עמה באגודה אחת?	אמר לו רבי אליעזר:												לד:
וכי נאמר פרי עץ הדר וכפת תמרים? והלא לא נאמר אלא כפת.	אמרת: [רבי עקיבא]												לד:
ומנין שמעכבין זה את זה - תלמוד לומר ולקחתם - שתהא לקיחה תמה.													לד:
ורבי ישמעאל, מה נפשך: אי שלימין בעי - ליבעי נמי כולהו, אי לא בעי שלימין - אפילו חד נמי לא													לד:
חזר בו רבי ישמעאל.	ביראה אמר רבי אמי:												לד:
הלכה כרבי טרפון.	רב יהודה אמר שמואל:												לד:
ואזדא שמואל לטעמיה													לד:
אשוו וזבינו, ואי לא - דרישנא לכו כרבי טרפון.	דאמר להו שמואל להנהו דמזבני אסא:												לד:
מאי טעמא?													לד:
אילימא משום דמיקל													לד:
ולידרוש להו כרבי עקיבא דמיקל טפי													לד:
תלתא קטומי - שכיח, חד ולא קטום - לא שכיח.													לד:
אתרוג הגזול והיבש - פסול.													לד:
של אשרה ושל עיר הנדחת - פסול.													לד:
של ערלה - פסול													לד:
של תרומה טמאה פסול													לד:
של תרומה טהורה - לא יטול, ואם נטל - כשר.													לד:
של דמאי, בית שמאי פוסלין	[בית שמאי]												לד:
מכשירין.	בית הלל:												לד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סוכה-לולב הגזול	מזאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	לדה:
של מעשר שני בירושלים - לא יטול, ואם נטל - כשר.													לדה:
עלתה חזוית על רובו, נטלה פטמתו, נקלף, נסדק, ניקב וחסר כל שהוא - פסול. עלתה חזוית על מיעוטו, נטל עוקצו, ניקב ולא חסר כל שהוא - כשר.													לדה:
אתרוג הכושי פסול.													לדה:
והירוק ככרתי, רבי מאיר מכשיר	[רבי מאיר]												לדה:
פוסל.	רבי יהודה:												לדה:
שיעור אתרוג הקטן רבי מאיר אומר: כאגוז	[רבי מאיר]												לדה:
כביצה	רבי יהודה:												לדה:
ובגדול - כדי שיאחו שנים בידו, דברי רבי יהודה.	[רבי יהודה]												לדה:
אפילו אחד בשתי ידיו.	רבי יוסי:												לדה:
(ויקרא כג) פרי עץ הדר - עץ שטעם עצו ופריו שוה, הוי אומר זה אתרוג.	תנו רבנן:												לה. ג
ואימא פלפלין?													לה.
ממשמע שנאמר (ויקרא יט) ונטעתם כל עץ איני יודע שהוא מאכל? מה תלמוד לומר עץ מאכל - עץ שטעם עצו ופריו שוה, הוי אומר זה פלפלין. ללמדך שהפלפלין חייבין בערלה. ואין ארץ ישראל חסרה כלום, שנאמר (דברים ח) לא תחסר כל בה	כדתנאי, היה רבי מאיר אומר:												לה.
התם משום דלא אפשר. היכי נעביד? נקוט חדא - לא מינכרא לקיהתה, נקוט תרי או תלתא - פרי אחד אמר רחמנא, ולא שנים ושלושה פירות, הלכך לא אפשר.													לה.
אל תקרי הדר אלא הדיר, מה דיר זה - יש בו גדולים וקטנים, תמימים ובעלי מומין, הכי נמי - יש בו גדולים וקטנים תמימים ובעלי מומין.	רבי:												לה.
אטו שאר פירות לית בהו גדולים וקטנים תמימים ובעלי מומין?													לה.
אלא הכי קאמר: עד שבאין קטנים עדיין גדולים קיימים.	[רבי]												לה.
אל תקרי הדר אלא - דבר שדר באילנו משנה לשנה.	רבי אבהו:												לה.
אל תקרי הדר אלא הדור שכן בלשון יווני קורין למים הדור ואיזו היא שגדל על כל מים - הוי אומר זה אתרוג.	בן עזאי:												לה.
של אשרה ושל עיר הנדחת פסול.													לה. <
מאי טעמא?													לה.
כיון דלשרפה קאי, כתותי מיכתת שיעוריה.													לה.
של ערלה פסול.													לה. <
מאי טעמא?													לה.
פליגי בה רבי חייה בר אבין ורבי אסי.													לה.
לפי שאין בה היתר אכילה	חד אמר: [רבי חייה בר אבין/רבי אסי]												לה.
וחד אמר: לפי שאין בה דין ממון.	וחד אמר: [רבי חייה בר אבין/רבי אסי]												לה.
קא סלקא דעתיה: מאן דבעי היתר אכילה - לא בעי דין ממון, ומאן דבעי דין ממון - לא בעי היתר אכילה.													לה.
של תרומה טמאה פסול.	תנן:												לה.
בשלמא למאן דאמר לפי שאין בה היתר אכילה - שפיר, אלא למאן דאמר לפי שאין בה דין ממון - אמאי?													לה.
הרי מסיקה תחת תבשילן													לה.
אלא, בהיתר אכילה, כולי עלמא לא פליגי דבעינן, כי פליגי - בדין ממון.													לה.

<p>◆ disputants-חולקים</p> <p>◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום חזרה-</p> <p>< insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-</p> <p>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
--	---

Talmud Navigator

מאן דאמר	ממרא	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מר סבר:	היתר אכילה בעינן, דין ממון לא בעינן.								■	■					
ומר סבר:	דין ממון נמי בעינן.								■	■					
	מאי בינייהו?								^						
	איכא בינייהו מעשר שני שבירושלים אליבא דרבי מאיר.								!			◊			
	למאן דאמר לפי שאין בה היתר אכילה - הרי יש בה היתר אכילה								■	!					
	למאן דאמר לפי שאין בה דין ממון - מעשר שני ממון גבוה הוא.								■	!					
	תסתיים דרבי אסי דאמר לפי שאין בה דין ממון										■	◊			
דאמר רבי אסי:	אתרוג של מעשר שני לדברי רבי מאיר - אין אדם יוצא בו ידי חובתו ביום טוב, לדברי חכמים - אדם יוצא בו ידי חובתו ביום טוב										■	■	◊		
	תסתיים.										■				
גופא, אמר רבי אסי:	אתרוג של מעשר שני, לדברי רבי מאיר - אין אדם יוצא בו ידי חובתו ביום טוב, לדברי חכמים - אדם יוצא בו ידי חובתו ביום טוב.										■	■	◊		
[רבי אסי]	מצה של מעשר שני, לדברי רבי מאיר - אין אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח, לדברי חכמים - אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח.											■	◊		
[רבי אסי]	עיסה של מעשר שני, לדברי רבי מאיר - פטורה מן החלה, לדברי חכמים - חייבת בחלה.											■	◊		
מתקף לה רב פפא:	בשלמא עיסה - כתיב (במדבר טו) ראשית ערסתכם, אתרוג נמי - כתיב לכם משלכם. אלא מצה, מי כתיב מצתכם?											?			
רבה בר שמואל, ואיתימא רב יימר בר שלמיא:	אתיא לחם לחם, כתיב הכא (דברים טז) לחם עני וכתוב התם (במדבר ט"ו) והיה באכלכם מלחם הארץ, מה להלן משלכם ולא משל מעשר - אף כאן משלכם ולא משל מעשר.											!	◊		
	לימא מסייע ליה:												◊		
[רבי מאיר]	עיסה של מעשר שני - פטורה מן החלה, דברי רבי מאיר.											◆	■	◊	
חכמים:	חייבת בחלה.											◆	■	◊	
	לימא מסייע ליה? היא היא												?		
	אלא: מדבאה פליגי - בהא נמי פליגי, או דלמא: שאני עיסה דאמר קרא (במדבר טו) ערסתכם ערסתכם תרי זימני.												!	◊	
	של תרומה טמאה פסולה												■	<	
	דלית בה היתר אכילה.												■	◊	
	ושל תרומה טהורה לא יטול.												■	<	
	פליגי בה רבי אמי ורבי אסי												■		
חד אמר: [רבי אמי/רבי אסי]	מפני שמכשירה												◆	■	◊
וחד אמר מפני שמפסידה.	[רבי אמי/רבי אסי]												◆	■	◊
	מאי בינייהו?												?	◊	
	כגון שקרא עליה שם חוץ מקליפתה היצוניה.												■	!	◊
	למאן דאמר מפני שמכשירה - איכא.												■	!	
	למאן דאמר מפני שמפסידה - ליכא.												■	!	
	ואם נטל כשרה												■	<	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

סוכה-לולב הגזול	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממרא	מאן דאמר											
למאן דאמר מפני שאין בה היתר אכילה - הרי יש בה היתר אכילה												לה:
למאן דאמר לפי שאין בה דין ממון - הרי יש בה דין ממון.												לה:
ושל דמאי												לה:
מאי טעמייהו דבית הלל?												לה:
כיון דאי בעי מפקר להו לנכסיה, והוי עני וחזי ליה - השתא נמי לכם קרינא ביה.	[בית הלל]											לה:
מאכילין את העניים דמאי ואת האכסנאי דמאי.	דתנן:											לה:
ובית שמאי												לה:
עני לא אכיל דמאי	[בית שמאי]											לה:
מאכילין העניים דמאי ואת האכסנאים דמאי.	דתנן:											לה:
אין מאכילין את העניים ואת האכסנאים דמאי	ואמר רב הונא: תנא, בית שמאי אומרים:											לה:
מאכילים את העניים דמאי ואת האכסנאים דמאי.	בית הלל:											לה:
של מעשר שני שבירושלים.												לה:
למאן דאמר מפני שמכשירה - הרי מכשירה.												לה:
למאן דאמר מפני שמפסידה - הרי מפסידה.												לה:
ואם נטל כשרה.												לה:
למאן דאמר מפני שאין בה היתר אכילה - דברי הכל												לה:
למאן דאמר לפי שאין בה דין ממון, הא מני - רבנן היא.												לה:
עלתה חזוית.												לה:
לא שנו אלא במקום אחד, אבל בשנים ושלושה מקומות - כשר.	רב חסדא: דבר זה רבינו הגדול אמרו, המקום יהיה בעזרה:											לה:
אדרבה, בשנים ושלושה מקומות הוה ליה כמנומר, ופסול.	רבא:											לה:
על מיעוטו - כשר.	אלא אי אתמר אסיפא אתמר:											לה:
לא שנו אלא במקום אחד, אבל בשנים ושלושה מקומות - הוה ליה כמנומר, ופסול.	רב חסדא: דבר זה רבינו הגדול אמרו, והמקום יהיה בעזרה:											לה:
ועל חוטמו, ואפילו במשהו נמי פסול.	רבא:											לה:
נטלה פטמתו.												לה:
נטלה בוכנתו.	תנא רבי יצחק בן אלעזר:											לה:
נקלף												לה:
האי אתרוגא דאגליד כאהינא סומקא - כשרה.	רבא:											לה:
נקלף פסול	והא אנן תנן:											לה:
לא קשיא הא - בכולה, הא - במקצתה.												לה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

מאן דאמר	מירא	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סוכה-לולב הגזול												
מירא												
נסדק ניקב.												ל. <
ניקב נקב מפולש - במשהו, ושאינו מפולש - בכאיסר.	תני עולא בר חנינא:											ל. ◇
נולדו באתרוג סימני טרפה מהו?	בעי רבא:											ל. ◇
מאי קמיבעיא ליה? אי נקלף - תנינא, אי נסדק - תנינא, אי ניקב - תנינא.												ל. ◇
כי קא מיבעיא ליה - כדעולא אמר רבי יוחנן:												ל. ◇
ריאה שנשפכה כקיתון - כשרה.	[עולא אמר רבי יוחנן]											ל. ◇
והוא דקיימא סימפנהא	ואמר רבא:											ל. ◇
הא לא קיימי סימפנהא - טרפה.												ל. ◇
הכא מאי? דלמא התם הוא דלא שליט בה אוירא - הדר בריא, אבל הכא דשליט בה אוירא - סרוחי מסרחת, או דלמא לא שניא?												ל. ◇
אתרוג תפוח, סרוח, כבוש, שלוק, כושי, לבן, ומנומר - פסול. אתרוג ככדור - פסול	תא שמע: [ת"ק]											ל. ◇
אף התיים.	יש אומרים:											ל. ◇
אתרוג הבוסר, רבי עקיבא - פוסל	[רבי עקיבא]											ל. ◇
מכשירין.	חכמים:											ל. ◇
גדלו בדפוס ועשאו כמין בריה אחרת - פסול.												ל. ◇
תפוח, סרוח	קתני מיהת:											ל. ◇
מאי לאו: תפוח - מבחוזן, וסרוח - מבפנים												ל. ◇
לא, אידי ואידי מבחוזן, ולא קשיא: הא - דתפח אף על גב דלא סרח, הא - דסרח אף על גב דלא תפח.												ל. ◇
אתרוג כושי פסול.	אמר מר:											ל. <
כושי - כשר, דומה לכושי פסול	והתניא:											ל. ◇
כי תנן נמי מתניתין - דומה לכושי תנן.	אביי:											ל. ◇
לא קשיא, הא - לן והא - להו.	רבא:											ל. ◇
אתרוג הבוסר, רבי עקיבא פוסל	[רבי עקיבא]											ל. ◇
מכשירין.	חכמים:											ל. ◇
רבי עקיבא ורבי שמעון אמרו דבר אחד.	רבה:											ל. ◇
רבי עקיבא - הא דאמרן												ל. ◇
רבי שמעון מאי היא												ל. ◇
רבי שמעון פוטר את האתרוגים בקוטנן.	דתנן:											ל. ◇
דלמא לא היא, עד כאן לא קאמר רבי עקיבא הכא - דבעינן הדר וליכא. אבל התם - כרבנן סבירא ליה. אי נמי: עד כאן לא קאמר רבי שמעון התם אלא דכתיב (דברים יד) עשר תעשר את כל תבואת זרעך - כדרך שבני אדם מוציאין לזריעה, אבל הכא - כרבנן סבירא ליה.	אמר ליה אביי:											ל. ◇
ותו לא מידי.												ל. <
גדלו בדפוס ועשאו כמין בריה אחרת פסול.												ל. <

disputants-חולקים ♦
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
מימרא-statement ■
 ◊ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof
מקרא-key:

Talmud Navigator

סוכה-לולב הגזול	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מימרא	מאן דאמר												
לא שנו אלא כמין בריה אחרת. אבל כברייתו - כשר.	רבא:										◊	לוי	
פשיטא, כמין בריה אחרת תניא									⋈			לוי	
לא צריכא, דעבידא דפי דפי.									!		◊	לוי	
אתרוג שנקבחוהו עכברים. אמר רב: אין זה הדר.	איתמר: [רב]										◊	לוי	
איני? והא רבי חנינא מטביל בה ונפיק בה									⊙	⋈	◊	לוי	
ולרבי חנינא קשיא מתניתין בשלמא מתניתין									⋈	⋈		לוי	
לרבי חנינא לא קשיא, כאן - ביום טוב ראשון, כאן - ביום טוב שני.									!	⋈	◊	לוי	
אלא לרב קשיא										⋈		לוי	
שאני עכברים דמאיסי.	אמר לך רב:								!		◊	לוי	
זה הדר, דהא רבי חנינא מטביל בה ונפיק בה.	איכא דאמרי אמר רב:										◊	לוי	
ולרבי חנינא קשיא מתניתין										⋈		לוי	
לא קשיא: כאן - ביום טוב ראשון, כאן - ביום טוב שני.									!		◊	לוי	
אתרוג קטן וכו'.												◊	לוי
כמחלוקת כאן כך מחלוקת באבנים מקורולות.	רפרם בר פפא:										◊	לוי	
בשבת שלש אבנים מקורולות מותר להכניס לבית הכסא	דתניא:										◊	לוי	
וכמה שיעורן?									^		◊	לוי	
כאגוז	רבי מאיר:								!	♦	◊	לוי	
כביצה.	רבי יהודה:								!	♦	◊	לוי	
ובגדול כדי שיאחזו כו'.												◊	לוי
מעשה ברבי עקיבא שבא לבית הכנסת ואתרוגו על כתפו.	תניא, אמר רבי יוסי:										⊙	◊	לוי
משם ראייה? אף הם אמרו לו: אין זה הדר.	אמר לו רבי יהודה:									⋈	◊	לוי	
אין אוגדין את הלולב אלא במינו, דברי רבי יהודה.	[רבי יהודה]										◊	לוי	
אפילו בחוט במשיחה.	רבי מאיר:										◊	לוי	
מעשה באנשי ירושלים שהיו אוגדין את לולביהן בגימוניות של זהב.	אמר רבי מאיר:										◊	לוי	
במינו היו אוגדין אותו מלמטה.	אמרו לו:										◊	לוי	
אפילו בסיב אפילו בעיקרא דדיקלא.	רבא:										◊	לוי	
מאי טעמא דרבי יהודה	ואמר רבא:										◊	לוי	
לולב צריך אגד	קסברי: [רבי יהודה]										◊	לוי	
ואי מייתי מינא אחרינא הוה חמשה מיני.											◊	לוי	
מנא אמינא לה דסיב ועיקרא דדיקלא מינא דלולבא הוא	ואמר רבא:										◊	לוי	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מקרא-key	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	לוח
סוכה-לולב הגזול													
מימרא													
(ויקרא כג) בסוכות תשבו - סוכה של כל דבר, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]												לו:
אין סוכה נוהגת אלא בארבעה מינים שבלולב. והדין נותן: ומה לולב שאין נוהג בלילות כבימים - אינו נוהג אלא בארבעת מינין, סוכה שנוהגת בלילות כבימים - אינו דין שלא תהא אלא בארבעת מינין?	רבי יהודה:												לו:
כל דין שאתה דין תחלתו להחמיר וסופו להקל - אינו דין, לא מצא ארבעת מינין - יהא יושב ובטל, והתורה אמרה, בסוכות תשבו שבעת ימים - סוכה של כל דבר. וכן בעזרא אומר (נחמיה ח) צאו הנה והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשות סכות ככתוב.	אמרו לו:												לו:
(ורבי יהודה סבר: הני - לדפנות, עלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבות - לסכך)	[רבי יהודה]												לו:
מסכסין בנסרין, דברי רבי יהודה.	ותנן: [רבי יהודה]												לו:
אלמא: סיב ועיקרא דדיקלא מינא דלולבא הוא, שמע מינה.													לו:
ומי אמר רבי יהודה ארבעת מינין - אין, מידי אחרינא - לא													לו:
סיככה בנסרים של ארוז שיש בהן ארבעה טפחים - דברי הכל פסולה	והתניא: [ד"ה]												לו:
אין בהן ארבעה טפחים - רבי מאיר פוסל	[רבי מאיר]												לו:
מכשיר.	רבי יהודה:												לו:
שאם יש בין נסר לנסר כמלא נסר - שמניח פסל ביניהן וכשירה	ומודה רבי מאיר:												לו:
מאי ארוז - הדס כדרכה בר רב הונא													לו:
עשרה מיני ארוזים הן, שנאמר (ישעיהו מא) אתן במדבר ארוז שטה והדס וגו'.	דאמר רבה בר רב הונא, אמרי בי רב:												לו:
אפילו במשיחה כו'.	רבי מאיר:												לו:
מעשה ביקורי ירושלים שהיו אוגדין את לולביהן בגימוניות של זהב	תניא, אמר רבי מאיר:												לו:
משם ראיה? במינו היו אוגדין אותו מלמטה.	אמרו לו:												לו:
אמר להו רבה להנהו מגדלי הושענא דבי ריש גלותא. כי גדליתו הושענא דבי ריש גלותא - שיירי ביה בית יד, כי היכי דלא תיהוי חציצה.	[רבה]												לו:
כל לנאותו אינו חוצץ.	רבא:												לו:
לא לינקיט איניש הושענא בסודרא, דבעינא לקיחה תמה, וליכא.	ואמר רבה:												לו:
לקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה.	רבא:												לו:
מנא אמינא לה דלקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה	רבא:												לו:
אזוב קצר מספקו בחוט ובכוש וטובל ומעלה, ואוחז באזוב ומזה.	דתנן:												לו:
אמאי? (במדבר יט) ולקח וטבל אמר רחמנא													לו:
אלא לאו שמע מינה: לקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה.													לו:
ממאי? דלמא שאני התם, כיון דחבריה - כגופיה דמי.													לו:
אלא מהכא:													לו:
נפל משפורת לשוקת - פסול	[תנן]												לו:
הא הפילו הוא - כשר													לו:
אמאי? (במדבר יט) ולקחו ונתן אמר רחמנא													לו:
אלא לאו שמע מינה: לקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה.													לו:

מימרא-statement ■
קושיא-challenge ;
שאלה-question ^
תירוץ-answer !
ראיה-proof ■

חולקים-disputants ◆
נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review ◊
מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment <
מעשה-story O

מקרא-key:

סוכה-לולב הגזול	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממרא	מאן דאמר											
לא קשיא: הא - דאיכא שהות ביום, הא - דליכא שהות ביום.	רב ספרא:								!			◊
מאי קושיא? דלמא הא דאורייתא, הא דרבנן.	רבא:								ז			◊
אי קשיא - הא קשיא:	אלא אמר רבא:								ז			
לכשיכנס לביתו נוטלו על שלחנו	[תנן]								ז			◊
אלמא דמפסיק.									ז			
לא נטל שחרית - יטול בין הערבים	והדר תני:								ז			◊
אלמא: לא מפסיק									ז			
לא קשיא: הא - דאיכא שהות ביום, הא - דליכא שהות ביום.	רב ספרא:								!			◊
מאי קושיא? דלמא מצוה לאפסוקי, ואי לא פסיק - יטול בין הערבים, שכל היום כשר ללולב.	רבי זירא:								ז			◊
לעולם כדאמרין מעיקרא, ודקשיא לך הא דאורייתא הא דרבנן - הכא ביום טוב שני דרבנן, עסקינן.	אלא אמר רבי זירא:								■			◊
דיקא נמי									■			
מי שבא בדרך ואין בידו לולב	מדקתני:								■			
דאי סלקא דעתך ביום טוב ראשון - מי שרי?									■			
מי שהיה עבד או אשה או קטן מקריין אותו - עונה אחריהן מה שהן אומריין, ותבא לו מאירה.												■
אם היה גדול מקרא אותו - עונה אחריו הללויה												■
מקום שנהגו לכפול - יכפול, לפשוט - יפשוט, לברך - יברך, הכל כמנהג המדינה.												■
בן מברך לאביו, ועבד מברך לרבו, ואשה מברכת לבעלה. אבל אמרו חכמים. תבא מאירה לאדם אשתו ובניו מברכין לו.	באמת אמרו:											◊
הלכתא גיברתא איכא למשמע ממנהגא דהלילא	רבא:											◊
הוא אומר הללויה והן אומרים הללויה - מכאן שמצוה לענות הללויה.												◊
הוא אומר (תהלים קיג) הללו עבדי ה' והן אומריין הללויה - מכאן שאם היה גדול מקרא אותו עונה אחריו הללויה.												◊
הוא אומר הודו לה' והן אומרים הודו לה' - מכאן שמצוה לענות ראשי פרקים.												◊
מצוה לענות ראשי פרקים.	אתמר נמי, אמר רב חנן בר רבא:											■
הוא אומר אנא ה' הושיעה נא והן אומרים אנא ה' הושיעה נא מכאן שאם קטן מקרא אותו - עונין אחריו מה שהוא אומר.												◊
הוא אומר אנא ה' הצליחה נא והן אומרים אנא ה' הצליחה נא - מכאן שאם בא לכפול כופל.												◊
הוא אומר ברוך הבא והן אומרים בשם ה' מכאן לשומע כעונה.												◊
שמע ולא ענה מהו?	בעו מיניה מרבי חייא בר אבא:											◊
חכימא וספריא ורישי עמא ודרשיא אמרו: שמע ולא ענה - יצא.	אמר להו: [רבי חייא בר אבא]								!			◊
מנין לשומע כעונה - דכתיב (מלכים ב כב) את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה, וכי יאשיהו קראו? והלא שפן קראו, דכתיב ויקראהו שפן לפני המלך אלא מכאן לשומע כעונה.	אתמר נמי, אמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא:											■
ודילמא בתר דקראנהו שפן קרא יאשיהו?									ז			

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

סוכה-לולב הגזול	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	רב אחא בר יעקב:											
לא סלקא דעתך, דכתיב (מלכים ב כב) יען רך לבבך ותכנע לפני ה' בשמעך, בשמעך ולא בקראך.	רבא:											!
לא לימא איניש ברוך הבא והדר בשם ה' אלא ברוך הבא בשם ה' בהדדי.	רבא:											◊
לא לימא איניש יהא שמיה רבא והדר מברך, אלא יהא שמיה רבא מברך בהדדי.	רבא:											◊
משה, שפיר קאמרת?	אמר ליה רב ספרא:											;
אלא: התם והכא אסוקי מילתא הוא, ולית לן בה.	[רב ספרא]											◊